

Valtioneuvoston asetus

pakkauksista ja pakkausjätteistä

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään jätelain (646/2011) nojalla:

1 §

Tarkoitus

Tässä asetuksessa säädetään käytettyjen pakkausten erilliskeräystä, uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja muuta jätehuoltoa sekä Suomen markkinoille saatettavien pakkausten ominaisuuksia ja merkitsemistä koskevista vaatimuksista.

2 §

Soveltamisalan rajaukset

Tämän asetuksen 10-11, 13-18 sekä 21 §:ää ei sovelleta juomapakkausten tuottajaan, joka huolehtii juomapakkausten tuottajavastuuta koskevista velvollisuuksistaan perustamalla jätelain (646/2011) 68 §:n 1 momentissa tarkoitetun juomapakkausten palautusjärjestelmän tai liittymällä tällaiseen järjestelmään.

Asetuksen 10 §:ää ei sovelleta jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012), jäljempänä *jäteasetus*, 4 §:ssä tarkoitetun jäteluettelon nimikkeessä 15 01 10 tarkoitettuun vaaralliseen jätteeseen.

Liikevaihdoltaan 1 000 000 euroa pienempää pakkausten tuottajaa koskevasta soveltamisalan rajauksesta säädetään jätelain 48 §:n 2 momentissa.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *pakkauksella* kertakäyttöistä tai muuta tuotetta, joka on tarkoitettu säilyttämään tai suojaamaan ainetta tai esinettä, helpottamaan sen esillepanoa taikka mahdollistamaan sen käsittely tai kuljetus tuottajalta kuluttajalle tai muulle käyttäjälle ja joka täyttää liitteen 1 mukaiset myynti-, ryhmä- tai kuljetuspakkauksia koskevat lisäperusteet ja muut lisäperusteet;

2) *pakkausjätteellä* pakkausta tai pakkausmateriaalia, joka on jätelain 5 §:ssä tarkoitettua jätettä, lukuun ottamatta pakkauksen valmistuksessa syntyvää jätettä;

3) *käytetyllä pakkauksella* uudelleenkäyttöön toimitettavaa pakkausta sekä pakkausjätettä;

4) *taajamalla* rakennusryhmää, jossa on vähintään 200 asukasta ja jossa rakennusten välinen etäisyys on yleensä enintään 200 metriä.

5) *uudelleenkäytettävällä pakkauksella* pakkausta, joka on tarkoitettu, suunniteltu ja saatettu markkinoille kestäväksi elinkaarensa aikana useita käyttökertoja ja joka täytetään tai käytetään uudelleen samaan tarkoitukseen kuin mihin se on alun perin suunniteltu;

6) *yhdistelmämaalipakkauksella* pakkausta, joka on tehty kahdesta tai useammasta eri materiaalia olevasta kerroksesta, joita ei voi erottaa käsin ja jotka muodostavat yhden yhtenäisen kokonaisuuden, sekä koostuu sisemmästä säiliöstä ja ulommasta suojuksesta ja joka täytetään, varastoidaan, kuljetetaan ja tyhjennetään sellaisenaan;

7) *muovilla* materiaalia, joka koostuu kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenetelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 3 artiklan 5 alakohdassa määritellyistä polymeeristä, johon on saatettu lisätä lisäaineita tai muita aineita ja joka soveltuu lopputuotteiden pääraakeneosaksi, lukuun ottamatta luonnonpolymeerejä, joita ei ole kemiallisesti muunnettu;

4 §

Pakkauksen perusvaatimukset

Markkinoille saatettavan pakkauksen on täytettävä liitteessä 2 olevat pakkausten valmistusta, koostumusta, uudelleenkäytettävyyttä ja hyödynnettävyyttä koskevat perusvaatimukset.

Pakkauksen katsotaan täyttävän perusvaatimukset, jos se on yhdenmukaistetun standardin tai pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY, jäljempänä *pakkaus- ja pakkausjätedirektiivi*, mukaisesti komissiolle ilmoitetun standardin mukainen ja standardin viitenumero on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

5 §

Pakkauksen raskasmetallipitoisuus

Markkinoille saatettava pakkaus tai sen käsin tai yksinkertaisin fysikaalisin menetelmin irrotettava osa saa sisältää lyijyä, kadmiumia, elohopeaa ja kuudenarvoista kromia yhteensä enintään 100 milligrammaa kilogrammassa mitattuna pakkauksen tai sen osan painosta.

Edellä 1 momenttia ei sovelleta:

1) pakkaukseen, joka koostuu kokonaan kristallilasia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetussa neuvoston direktiivissä 69/493/ETY tarkoitetusta kristallilasista;

2) muoviseen laatikkoon tai muoviseen kuormalavaan, joka edellytyksistä poikkeukselle muovisille laatikoille ja muovisille kuormalavoille pakkauksista ja pakkausjätteistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/62/EY vahvistettujen raskasmetallien pitoisuustasojen osalta annetun komission päätöksen 2009/292/EY mukaisesti otetaan käyttöön ja pidetään suljetussa ja valvotussa tuotekierrossa ja jonka käytössä muutoinkin noudatetaan komission päätöksessä säädettyjä vaatimuksia;

3) lasipakkaukseen, joka kuuluu edellytyksistä poikkeuksen myöntämiseksi lasipakkauksille pakkauksista ja pakkausjätteistä annetussa direktiivissä 94/62/EY säädetyistä raskasmetallien pitoisuustasoista annetun komission päätöksen 2001/171/EY soveltamisalaan.

Pakkauksen markkinoille saattajan on huolehdittava siitä, että Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle toimitetaan 2 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisen valvontaa varten:

1) muovisista laatikoista tai muovisista kuormalavoista 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetun komission päätöksen mukainen selvitys vuosittain maaliskuun loppuun mennessä;

2) lasipakkauksista tarvittaessa 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetun komission päätöksen mukainen raportti.

6 §

Pakkaukseen tehtävät merkinnät

Markkinoille saatettava pakkaus voidaan merkitä siinä käytettyjen materiaalien tunnistamiseksi. Merkintä on tehtävä pakkaukseen tai sen etikettiin liitteen 3 mukaisesti. Merkinnän on oltava selvästi nähtävissä ja luettavissa myös sen jälkeen, kun pakkaus on avattu.

Lisäksi pakkaus voidaan merkitä pakkauksen uudelleenkäytön ja käytöstä poistetun pakkauksen etusijajärjestyksen mukaisen lajittelun ja hyödyntämisen helpottamiseksi.

Muovia sisältävien tiettyjen kertakäyttöisten muovituotteiden kuluttaja- ja ryhmäpakkausten merkintävaatimuksista säädetään eräistä muovituotteista annetussa valtioneuvoston asetuksessa XX/2021.

7 §

Käytettyjen pakkausten uudelleenkäyttöä ja kierrätystä koskevat kokonaistavoitteet

Pakkausten tuottajien ja juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjien on huolehdittava siitä, että seuraavat tavoitteet saavutetaan vuosittain:

1) viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2025 markkinoille saatettujen pakkausten määrää vastaavasta määrästä pakkausjätettä kierrätetään (kierrätysaste) vähintään 65 painoprosenttia;

2) viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2030 markkinoille saatettujen pakkausten määrää vastaavasta määrästä pakkausjätettä kierrätetään vähintään 70 painoprosenttia.

Arvioitaessa 1 momentissa säädettyjen tavoitteiden toteutumista, voidaan tavoitteiden tasoa mukauttaa enintään 5 prosenttiyksikköä vähentämällä edeltävän kolmen vuoden aikana ensimmäistä kertaa markkinoille saatettujen uudelleenkäytettävien kuluttajapakkausten keskimääräinen osuus kaikista markkinoille saatetuista kuluttajapakkauksista.

Jätelain 68 §:n mukaiseen juomapakkausten palautusjärjestelmään kuuluvan juomapakkausten tuottajan tai verovelvollisen katsotaan täyttävän 1 momentissa asetetut tavoitteet, jos se täyttää juomapakkausten palautusjärjestelmästä annetussa valtioneuvoston asetuksessa (526/2013) säädettyt kierrätysvelvollisuudet. Muiden kuin juomapakkausten palautusjärjestelmään kuuluvien pakkausten tuottajien tulee muilta osin vastata, että 1 momentissa asetetut kierrätystavoitteet saavutetaan.

8 §

Pakkausjätteen kierrätystavoitteet pakkausmateriaaleittain

Pakkausten tuottajan ja juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjän on järjestettävä pakkausjätteen erilliskeräys ja kierrätys pakkausmateriaaleittain siten, että kierrätetyn pakkausjätteen määrä suhteessa kaikkien markkinoille saatettujen kyseistä materiaalia olevien pakkausten määrään on vuosittain:

- 1) 1 päivästä tammikuuta 2025:
 - a) muovipakkausjätteen osalta vähintään 50 painoprosenttia;
 - b) puupakkausjätteen osalta vähintään 25 painoprosenttia;
 - c) rautametallipakkausjätteen osalta vähintään 70 painoprosenttia;
 - d) alumiinimetallipakkausjätteen osalta vähintään 70 painoprosenttia;

- e) lasipakkausjätteen osalta vähintään 70 painoprosenttia;
- f) paperi- ja kartonkipakkausjätteen osalta vähintään 75 painoprosenttia;
- 2) 1 päivästä tammikuuta 2030:
 - a) muovipakkausjätteen osalta vähintään 55 painoprosenttia;
 - b) puupakkausjätteen osalta vähintään 30 painoprosenttia;
 - c) rautametallipakkausjätteen osalta vähintään 80 painoprosenttia;
 - d) alumiinimetallipakkausjätteen osalta vähintään 80 painoprosenttia;
 - e) lasipakkausjätteen osalta vähintään 75 painoprosenttia;
 - f) paperi- ja kartonkipakkausjätteen osalta vähintään 85 painoprosenttia.

Arvioitaessa 1 momentissa säädettyjen tavoitteiden toteutumista, voidaan tavoitteiden tasoa mukauttaa enintään 5 prosenttiyksikköä vähentämällä edeltävän kolmen vuoden aikana ensimmäistä kertaa markkinoille saatettujen uudelleenkäytettävien kuluttajapakkausten osuus kaikista kyseistä materiaalia sisältävistä markkinoille saatetuista kuluttajapakkausista.

Jätelain 68 §:n mukaisen juomapakkausten palautusjärjestelmään kuuluvan juomapakkausten tuottajan tai verovelvollisen katsotaan täyttävän 1 momentissa asetetut tavoitteet, jos se täyttää juomapakkausten palautusjärjestelmästä annetussa valtioneuvoston asetuksessa säädettyt kierrätysvelvollisuudet. Muiden kuin juomapakkausten palautusjärjestelmään kuuluvien pakkausten tuottajien tulee muilta osin vastata, että 1 momentissa asetetut kierrätystavoitteet saavutetaan.

9 §

Kierrätysasteen laskenta

Arvioitaessa 7 §:n 1 momentissa sekä 8 §:n 1 momentissa asetettujen tavoitteiden saavuttamista kierrätetyn pakkausjätteen painossa voidaan ottaa huomioon ainoastaan sellaiset Suomessa käytöstä poistetut pakkaukset, jotka tulevat tosiasiallisesti kierrätetyiksi ja käsitellyiksi uusiksi tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi Suomessa tai toisessa maassa ja joista on tarvittavin esikäsitteilytoimin poistettu kierrätykseen soveltumattomat jättemateriaalit. Laskennassa voidaan kuitenkin ottaa huomioon uudelleenkäyttöä varten korjattujen puupakkausten paino sekä jätteen polton jälkeen erotettujen ja kierrätettyjen metallien paino sen mukaisesti mikä on pakkausjätteen osuus poltetusta jätteestä.

Yhdistelmämaalipakkaukset ja muut useammasta kuin yhdestä materiaalista valmistetut pakkaukset on laskettava ja ilmoitettava pakkauksen sisältämän kunkin materiaalin mukaan. Tästä voidaan poiketa, jos tietyn materiaalin osuus pakkauksessa on enintään 5 painoprosenttia pakkauksen kokonaismassasta. Tällöin pakkauksen kokonaispaino lasketaan ja ilmoitetaan pakkauksen päämateriaalin mukaan.

Euroopan unionin ulkopuolelle uudelleenkäyttöön valmistelua tai kierrätystä varten viety pakkausjäte voidaan ottaa huomioon uudelleenkäyttöön valmistellun tai kierrätetyn pakkausjätteen painon laskennassa, jos jätteestä saadaan 20 §:n mukaiset tiedot ja jos viejä voi jätelain 117 b §:n mukaisesti osoittaa jätteen siirron asianmukaisuuden.

Kierrätysasteen laskennassa on lisäksi noudatettava pakkaus- ja pakkausjätedirektiivin 6 a artiklassa sekä tietokantajärjestelmään liittyvien taulukoiden vahvistamisesta pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY mukaisesti annetussa komission päätöksessä (2005/270/EY) säädettyjä laskentasääntöjä, jäljempänä *tietokantataulukoiden annettu komission päätös*.

10 §

Vastaanoton järjestäminen

Tuottajan on asumisessa syntyvän pakkausjätteen jätelain 49 §:n 1 momentin mukaisesti järjestämässään vastaanotossa huolehdittava siitä, että palvelutasoa ja saavutettavuutta koskevat seuraavat vähimmäisvaatimukset täyttyvät:

- 1) vastaanottoaikojen verkosto kattaa koko maan;
- 2) vastaanottoaikoja on alueittain tasapuolisesti huomioon ottaen väestötiheys ja alueella jätelain 49 a §:n mukaisesti järjestetty pakkausjätteen erilliskeräys kiinteistöiltä;
- 3) vastaanottoaikat sijoitetaan päivittäistavarakauppojen tai muiden tavanomaisesti käytettyjen palvelujen yhteyteen taikka yleisesti käytettyjen kulkureittien varrelle;
- 4) lasi-, metalli- ja muovi- sekä paperi- ja kartonkipakkausjätteen erilliskeräystä varten on vähintään 1 000 vastaanottoaikkaa siten, että ne palvelevat mahdollisimman hyvin kiinteistöjä, jotka jäävät jäteasetuksen 19 §:n tai jätelain 91 §:n 3 momentin nojalla tapahtuvan kiinteistöittaisen erilliskeräyksen ulkopuolelle ja että jokaisessa yli 500 asukkaan taajamassa on vähintään yksi vastaanottoaikka ja taajamien ulkopuolisilla alueilla on yhteensä vähintään kauppapaikkojen määrää vastaava määrä vastaanottoaikoja; kauppapaikalla tarkoitetaan tässä asetuksessa aluetta, jolla sijaitsee yksi päivittäistavarakauppa taikka useampi päivittäistavarakauppa enintään 500 metrin etäisyydellä toisistaan;

Tuottajan on lisäksi järjestettävä koko maassa vähintään 60 vastaanottoaikkaa alueittain tasapuolisesti muun kuin asumisessa syntyvän pakkausjätteen erilliskeräystä sekä jätelain 35 §:n 1 momentin, 41 §:n 3 momentin, 47 §:n ja 49 a §:n mukaisesti erilliskerätyn asumisessa syntyvän pakkausjätteen vastaanottoa varten. Vastaanottoaikat on sijoitettava alueittain tasapuolisesti niin, että ne palvelevat hyvin jäteasetuksen 19 ja 22 §:n mukaisesti kiinteistöiltä kerätyn pakkausjätteen vastaanottoa.

Kuntien ja pakkausten tuottajayhteisön velvollisuudesta pakkausten kiinteistöittaisen erilliskeräyksen järjestämiseksi säädetään jätelain 49 a §:ssä ja jäteasetuksen 19 §:ssä. Jätteen vastaanottoaikojen perustamista, ylläpitoa ja hoitoa koskevista yleisistä vaatimuksista säädetään jäteasetuksen 10 §:ssä.

11 §

Käytettyjen pakkausten erillään pitämistä koskevat velvollisuudet

Käytettyjen pakkausten erilliskeräys on järjestettävä siten, että:

- 1) erilliskeräykseen toimitettava pakkaus tyhjennetään ja tarvittaessa puhdistetaan siten, ettei se sisällä merkityksellisiä määriä elintarvikkeiden tai muiden aineiden jäämiä;
- 2) erilliskeräykseen voidaan yhdistää muita jätteitä vain, jos käytetyt pakkaukset vastaanotettava tuottaja on sallinut tällaisten jätteiden vastaanoton.

12 §

Tuottajien maksuosuudet

Kaikki tuottajan tuottajavastuovelvollisuuden hoitamiseksi maksamat jätelain 63 a §:ssä tarkoitetut maksuosuudet tulee mahdollisuuksien mukaan määrittellä pakkausmateriaalikohtaisesti seuraavien peruseriaatteiden mukaisesti:

- 1) maksut suhteutetaan tuottajan markkinoille saattamien pakkausten määrään siten, että tuottajan markkinoille saattamien pakkausten kokonaismäärä ei vaikuta tuotteesta maksettavaan yksikkömaksuun;
- 2) maksut kannustavat jätelain 8 §:n mukaisen etusijajärjestyksen edistämiseen erityisesti kannustamalla jätteen määrän vähentämiseen siten, että maksuosuudet ovat pienempiä pakkauksilla, jotka ovat kestäviä, korjattavia ja uudelleenkäytettäviä;
- 3) maksuosuuksien määrittelyssä on myös otettava huomioon käytöstä poistettujen pakkausten ominaisuudet, kuten niiden kierrätettävyyden;

4) maksut ovat korkeampia pakkauksilla, joissa on lajittelua haittaavia tekijöitä, jotka eivät ole kierrätettäviä, ovat vain osin kierrätettäviä tai sisältävät vaarallisia aineita tai vaikeuttavat olemassa olevien kierrätysjärjestelmien toimintaa;

5) maksut kannustavat pakkauksen sisältämän kierrätetyn materiaalin osuuden lisäämiseen, ottaen kuitenkin huomioon pakkauksen muut ominaisuudet edellä esitettyjen periaatteiden mukaisesti;

6) maksut ottavat huomioon olemassa olevat pakkauksia koskevat ympäristömerkki-, standardointi- ja sertifikaatiojärjestelmät;

7) uudelleenkäytettävältä pakkaukselta peritään maksu ainoastaan silloin, kun pakkaus saataan ensimmäistä kertaa markkinoille;

8) kaikkien tuottajayhteisöön kuuluvien tuottajien maksuosuuksien kokonaismäärä pakkausmateriaaleittain kattaa tuottajayhteisölle säädettyjen velvollisuuksien hoitamisesta aiheutuvat kokonaiskustannukset kyseisen pakkausmateriaalin osalta;

9) maksuosuuksien perusteina käytettävät kriteerit ovat julkisia, läpinäkyviä ja selkeästi tuotekohtaisesti todennettavissa olevia.

Hallinnollisiin maksuihin ei sovelleta 1 momentin 2-6 kohtaa.

Hallinnollisten maksujen osalta voidaan poiketa siitä, mitä 1 kohdassa säädetään maksujen suhteuttamisesta tuottajan markkinoille saattamien pakkausten määrään. Hallinnolliset maksut tulee tällöin määrittää siten, ettei niiden osuus ole kohtuuttoman suuri verrattuna tuottajan markkinoille saattamien pakkausten määrään ja niiden jätehuollosta ja muista tuottajavastuuvälvoitteista johtuviin maksuihin.

13 §

Tiedottaminen pakkauksista ja käytetyistä pakkauksista

Tuottajan on julkisin tiedotuskampanjoin sekä muulla tiedottamisella huolehdittava, että pakkausten käyttäjät ja kuluttajat saavat tarvittavat tiedot:

1) käytettyjen pakkausten erilliskeräysvelvoitteista ja keräystä koskevista ohjeista sekä käytettävissä olevista erilliskeräys-, uudelleenkäyttö- ja hyödyntämisjärjestelmistä;

2) käytettyjen pakkausten erilliskeräykseen, uudelleenkäyttöön, kierrätykseen ja muuhun hyödyntämiseen osallistumisen merkityksestä;

3) 6 §:ssä tarkoitetuista merkinnöistä;

4) jätteen määrän ja haitallisuuden vähentämisen mahdollisuuksista sekä roskaantumisen ehkäisemisestä.

Tuottajan on lisäksi annettava käytettyjä pakkauksia kerääville toimijoille vastaanoton toimuksen kannalta tarpeelliset tiedot käytettyjen pakkausten erilliskeräyksestä, kuljetuksesta ja käsittelystä sekä vastaanottoon liittyvistä laaduntarkastusmenettelyistä ja muista menettelyistä.

Tuottajan velvollisuudesta julkaista tietoja jätteen erilliskeräystä ja hyödyntämistä koskevien velvoitteiden täyttymisestä säädetään jätelain 54 §:ssä. Tuottajayhteisön velvollisuudesta julkaista tietoja omistajistaan ja jäsenistään sekä palveluhankinnoissaan noudatettavista yleisistä periaatteista ja menettelyistä säädetään jätelain 63 ja 66 §:ssä.

14 §

Valtuutetun edustajan tiedottamisvelvollisuus

Valtuutetun edustajan, joka on saanut valtuutuksensa sellaiselta toiselta valtioon sijoittautuneelta toimijalta, joka toimittaa pakattuja tuotteita Suomen markkinoille muutoin kuin etäkaupalla suoraan loppukäyttäjälle, on viivytyksettä tiedotettava saamastaan valtuutuksesta ja hyväksymisestään tuottajarekisteriin sekä valtuutuksen tai hyväksymisen muuttamisesta tai peruuttamisesta sellaiselle tuottajalle, joka ilman saatua valtuutusta vastaisi näiden pakkausten

tuottajavastuuvélvoitteista. Jos edellä mainittu tuottaja, jonka sijasta valtuutettu edustaja hoitaa kyseisten pakkausten tuottajavastuuvélvoitteet, on tuottajayhteisön jäsen, valtuutetun edustajan on lisäksi tiedotettava saamastaan valtuutuksesta kyseiselle tuottajayhteisölle.

Valtuutetun edustajan on 1 momentin mukaisesti tiedotettava markkinoille saattamiensa tuotteiden lajista, laadusta ja määrästä sekä esitettävä, miten tuottajavastuuvélvoitteiden täyttäminen on järjestetty. Tuottajayhteisölle on lisäksi tiedotettava, kuka olisi ilman saatua valtuutusta vastannut tuottajavastuuvélvoitteista mainittujen tuotteiden osalta.

15 §

Selvitys taloudellisista järjestelyistä ja toimintasuunnitelma uudelleenkäytön ja jätehuollon järjestämisestä

Tuottajayhteisön tai nimenomaisesti määrätyn tuottajan on vuosittain kesäkuun loppuun mennessä toimitettava Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle jätelain 64 §:n 1 momentissa tarkoitettu selvitys riittävästä taloudellisista järjestelyistään ja toimintasuunnitelma uudelleenkäytön ja jätehuollon järjestämisestä.

Selvitykseen taloudellisista järjestelyistä on sisällytettävä viimeksi päättyneen tilikauden vahvistettu tilinpäätös, alkaneen tilikauden talousarvio sekä tarvittaessa välitilinpäätös tai tilinpäätöksenuste. Jos mainittuja asiakirjoja ei voida toimittaa, riittävät taloudelliset järjestelyt on osoitettava luotettavasti muilla tavoin.

16 §

Tuottajan hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi

Tuottajan hakemuksessa tuottajarekisteriin hyväksymiseksi on oltava:

- 1) tuottajan nimi, yhteystiedot sekä yritys- ja yhteisötunnus;
- 2) yhteyshenkilön nimi ja yhteystiedot;
- 3) tiedot tuottajan markkinoille saattamista pakkauksista sekä arvio niiden määrästä tonneina vuodessa eriteltynä pakkausmateriaaleittain;
- 4) tiedot tuottajan järjestämästä käytettyjen pakkausten erilliskeräys- ja vastaanottoaikkaverkostosta, kuljetuksesta, esikäsitteystä, uudelleenkäytöstä, kierrätyksestä ja muusta hyödyntämisestä sekä loppukäsittelystä pakkausmateriaaleittain;
- 5) arvio tuottajan järjestämän uudelleenkäytön ja jätehuollon piiriin vuosittain tulevien käytettyjen pakkausten määrästä tonneina pakkausmateriaaleittain tietokantataulukoista annetun komission päätöksen mukaisesti;
- 6) selvitys pakkauksia ja käytettyjä pakkauksia koskevasta tiedottamisesta;
- 7) selvitys uudelleenkäytön ja jätehuollon järjestämiseen liittyvistä sopimuksista sekä sopimuskomppaneiden ympäristöluvista ja mahdollisista ympäristöasioiden hallintajärjestelmistä;
- 8) luettelo niistä jäsenvaltioista, joihin tuottaja myy pakattuja tuotteita suoraan käyttäjille sekä mahdollisen valtuutetun edustajan nimi kyseisissä jäsenvaltioissa;
- 9) jätelain 53 a §:ssä ja tämän asetuksen 20 §:ssä tarkoitettu omavalvontasuunnitelma;
- 10) päivämäärä, jolloin hakemus on tehty;
- 11) vakuutus annettujen tietojen paikkansapitävyydestä.

17 §

Tuottajayhteisön hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi

Tuottajayhteisön hakemuksessa tuottajarekisteriin hyväksymiseksi on oltava:

- 1) 16 §:n 1 momentin 1–2 ja 4–11 kohtaa vastaavat tiedot tuottajayhteisöstä ja tämän toiminnasta;
- 2) tiedot tuottajayhteisöön kuuluvien tuottajien markkinoille saattamista pakkauksista sekä arvio niiden määrästä tonneina vuodessa eriteltynä pakkausmateriaaleittain;
- 3) tuottajayhteisön kunkin perustajan nimi, yritys- ja yhteisötunnus ja toimiala;
- 4) tuottajayhteisöön kuuluvien tuottajien nimi, yritys- ja yhteisötunnus sekä tuottajayhteisöön liittymispäivämäärä;
- 5) selvitys siitä, miten velvoitteet jaetaan tuottajien kesken ja miten uusi tuottaja voi sopia tuottajavastuun hoitamisesta tuottajayhteisön kanssa;
- 6) 15 §:n mukainen selvitys tuottajayhteisön riittävästä taloudellisista järjestelyistä toimintansa asianmukaiseksi järjestämiseksi.

18 §

Ilmoitus toiminnassa tapahtuneista muutoksista

Jätelain 106 §:n mukainen ilmoitus toiminnassa tapahtuneista olennaisista muutoksista sekä tuottajayhteisön jäsenten muuttumisesta on tehtävä kuukauden kuluessa muutoksesta.

Riittävien taloudellisten järjestelyiden osoittamista ja toiminnan turvaamista koskevan selvityksen ja suunnitelman antamisen ajankohdasta tuottajayhteisön toiminnan muuttuessa olennaisesti säädetään jätelain 64 §:ssä.

19 §

Seurantatietojen ilmoittaminen

Tuottajan taikka tuottajayhteisön siihen kuuluvien tuottajien puolesta on vuosittain kesäkuun loppuun mennessä ilmoitettava Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle edellisen vuoden toimintaansa koskevat seuraavat tiedot:

- 1) Suomen markkinoille saatettujen pakkausten määrä tonneina eriteltynä kuluttajapakkausiin ja muihin pakkauksiin;
- 2) Suomessa erilliskerättyjen käytettyjen pakkausten määrä tonneina;
- 3) uudelleenkäytettyjen pakkausten määrä tonneina eriteltynä ensimmäistä kertaa markkinoille saatettujen uudelleenkäytettävien pakkausten määrä, uudelleenkäytön käyttökerrat sekä uudelleenkäytettävien kuluttajapakkausten määrä ja kaikkien uudelleenkäytettävien pakkausten määrä,
- 4) 9 §:n mukaisesti laskettujen kierrätettyjen ja muulla tavoin hyödynnettyjen sekä loppukäsittelyyn käytettyjen pakkausten määrä tonneina pakkausmateriaaleittain eriteltynä käsittelylaitoksen mukaan sekä käsittelylaitoksen nimi ja sijaintipaikka;
- 5) saavutettu uudelleenkäyttö- ja kierrätysaste ja muu hyödyntämisaste sekä arvio käytöstä poistettujen kuluttajapakkausten kierrätysasteesta.
- 6) edellä 1–5 kohdan mukaisesti ilmoitettujen tietojen arviointi- ja laskentaperusteet sekä arvio tietojen luotettavuudesta;
- 7) pakkauksia ja käytettyjä pakkauksia koskeva tiedottaminen;
- 8) tiedot jätelain 53 a §:n 1 momentissa ja tämän asetuksen 20 §:ssä tarkoitetun omavalvontaa koskevan suunnitelman edellyttämistä toimista ja riippumattomista tarkastuksista.

Muovisten kantokassien tuottajien tulee raportoida markkinoille saattamiensa kertakäyttöisten muovisten kantokassien määrät eriteltynä alle 15, 15-50 ja yli 50 mikronin paksuisiin kasseihin. Tällaisiksi muovisiksi kantokasseiksi katsotaan kantokahvalliset tai kantokahvattomat muovista valmistetut kantokassit, joita tarjotaan kuluttajille tavaroiden tai tuotteiden myyntipisteissä.

Edellä 1 momentin 1–3, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettut tiedot on eriteltävä pakkausmateriaaleittain ja käsittelymenetelmittäin. Lisäksi edellä 1–2 momentissa tarkoitettujen raportoinnin erittelystä ja tietojen laaduntarkastuksesta säädetään tietokantataulukoista annetussa komission päätöksessä.

20 §

Omaevalvonta

Jätelain 53 a §:ssä tarkoitettussa omaevalvontaa koskevassa suunnitelmassa on oltava:

- 1) selvitys edellä 19 §:ssä tarkoitettujen seurantatietojen kokoamisesta pakkausmateriaaleittain ja arvio tietojen luotettavuudesta sekä suunnitelma tietojen luotettavuuden kehittämiseksi;
- 2) arvio jätelain 46 ja 49 b §:ssä tarkoitettujen tuottajan kustannusvastuun täyttymisestä eriteltynä pakkausmateriaaleittain;
- 3) selvitys jätelain 63 a §:ssä ja tämän asetuksen 12 §:ssä tarkoitetuista tuottajan maksuosuuksista ja niiden mukauttamisen perusteista ja seurannasta sekä menettelyt näiden säännönmukaiseksi uudelleenarvioimiseksi ja kehittämiseksi;
- 4) suunnitelma omaevalvonnan toteuttamisesta ja organisoinnista.;

Ulkopuolisen tarkastajan tulee tarkastaa edellä 1 momentissa tarkoitettua omaevalvontaa koskevat toimet vähintään joka kolmas vuosi. Tarkastajan tulee olla tuottajaan, tuottajayhteisöön ja sen omistajiin nähden riippumaton ja puolueeton kolmas osapuoli. Tarkastajalla tulee olla tehtävän suorittamiseen tarvittavat tiedot, taidot ja muu pätevyys. Tarkastus voidaan tarvittaessa suorittaa useammassa osassa tarkastajan erityisosaaminen huomioon ottaen tai liittää muuhun vastaavaan tuottajayhteisön toimintaan kohdistuvaan ulkopuoliseen tarkastukseen. Mikäli tuottajalla on käytössä sertifioitu hallintajärjestelmä, voidaan 1 momentissa tarkoitettujen toimien valvonta kytkeä osaksi mainittua järjestelmää.

21 §

Tuottajayhteisön ja kuntien välisen sopimuksen yhteenvedon toimittaminen

Tuottajayhteisön on vuosittain kesäkuun loppuun mennessä toimitettava Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle jätelain 49 d §:ssä tarkoitettu yhteenvedo kuntien kanssa edellisenä kalenterivuonna tehdyistä sopimuksista ja niiden toimeenpanosta pakkausmateriaaleittain eriteltynä.

Jätelain 49 d §:n 1 momentissa tarkoitettujen tarkastajien tulee olla tuottajayhteisöön ja sen omistajiin sekä kuntiin nähden riippumaton ja puolueeton kolmas osapuoli. Tarkastajalla tulee olla tehtävän suorittamiseen tarvittavat tiedot, taidot ja muu pätevyys.

22 §

Seurantatietojen kokoaminen ja toimittaminen komissiolle

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on tässä asetuksessa säädettyjen veloitteiden noudattamisen seuraamiseksi ja valvomiseksi vuosittain lokakuun loppuun mennessä koottava 19 §:ssä tarkoitettujen seurantatiedot sekä arvioitava Suomessa syntyvien käytettyjen pakkausten määrä ja saavutetut uudelleenkäyttö-, kierrätys- ja hyödyntämisasteet.

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on vuosittain toimitettava tietokantataulukoista annetun komission päätöksen mukaiset tiedot Euroopan komissiolle 18 kuukauden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jolta tiedot on koottu.

23 §

Markkinavalvontaviranomainen

Tämän asetuksen 4–6 §:n noudattamista valvoo Turvallisuus- ja kemikaalivirasto.

24 §

Yhteistyö ja tiedonvaihto Euroopan unionin muiden jäsenvaltioiden kanssa

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskuksen on pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY ja tämän asetuksen säännösten asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi osaltaan huolehdittava yhteistyöstä ja riittävästä tiedonkulusta Euroopan unionin toisen jäsenvaltion asianomaisen viranomaisen kanssa. Yhteistyön on käsitettävä tutustumisoikeuden myöntäminen asiaankuuluviin asiakirjoihin, tietoihin ja tarkastusten tuloksiin, jollei viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999), tietosuoja-laissa (1050/2018) tai luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/679 (yleinen tietosuoja-asetus) säädetystä muuta johdu. Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on rekisteröintimenettelyn toimeenpanon ja valvonnan edistämiseksi julkaistava verkkosivullaan linkit muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden tuottajarekistereihin.

25 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan XX päivänä XXkuuta 2021. Sen 12 ja 20 §:n 2 momenttia sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2023 sekä 10 §:ää 1 päivästä heinäkuuta 2023.

Tällä asetuksella kumotaan pakkauksista ja pakkausjätteistä annettu valtioneuvoston asetus (518/2014) lukuun ottamatta sen 7 ja 8 §:ää, jotka kumotaan 31 päivänä joulukuuta 2025 sekä sen 9 §:ää, joka kumotaan 1 päivänä heinäkuuta 2023.

Jos muualla lainsäädännössä viitataan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleeseen pakkauksista ja pakkausjätteestä annettuun valtioneuvoston asetuksen, sovelletaan sen sijasta tätä asetusta.

Helsingissä x.x.20xx

...ministeri Etunimi Sukunimi

Nimike Etunimi Sukunimi

PAKKAUKSEN MÄÄRITTELYYN LIITTYVÄT LISÄPERUSTEET

Myyntipakkaus on tarkoitettu myyntipaikalla loppukäyttäjälle tai kuluttajalle myytävän yksikön (myyntiyksikön) säilytykseen.

Ryhmäpakkaus on myyntipakkausten lisäksi käytettävä pakkaus, joka on tarkoitettu myyntiyksiköistä koostuvan ryhmän säilytykseen myyntipaikalla riippumatta siitä, myydäänkö ryhmä sellaisenaan loppukäyttäjälle tai kuluttajalle vai käytetäänkö pakkausta ainoastaan myyntipaikalla, ja joka on mahdollista poistaa muuttamatta myyntiyksikön ominaisuuksia. Kuljetuspakkaus on myyntipakkausten tai ryhmäpakkausten lisäksi käytettävä pakkaus, joka on tarkoitettu helpottamaan myyntiyksiköiden käsittelyä ja kuljetusta siten, että voidaan välttää niiden fyysistä käsittelyä ja kuljetusvaurioita. Kuljetuspakkauksena ei kuitenkaan pidetä maantie-, rautatie-, meri- ja lentokuljetuksissa käytettävää konttia.

Pakkauksen määrittelyssä on otettava huomioon myös seuraavat lisäperusteet:

Lisäperuste 1

Tuotetta pidetään pakkauksena, jos se täyttää 3 §:n 1 kohdassa tarkoitetun pakkauksen määritelmän pakkauksen muita mahdollisia tehtäviä rajoittamatta, paitsi jos se on kiinteä osa itse tuotetta ja välttämätön tuotteen säilytykseen, tukemiseen tai säilyttämiseen sen elinkaaren aikana ja sen kaikki elementit on tarkoitettu käytettäväksi, kulutettaviksi tai poistettaviksi käytöstä yhdessä.

Lisäperuste 1 mukaisia pakkauksia ovat esimerkiksi:

- makeislaatikot;
- CD-levykotelon suojakelmu;
- luetteloiden ja lehtien postitus pussit (jotka sisältävät lehden);
- leivonnaisten mukana myytävät vuorat;
- rullat ja putkilot, joiden ympärille on kierretty joustavaa materiaalia (kuten muovikelmaa, alumiinifoliota tai paperia), lukuun ottamatta rullia ja putkiloita, jotka on tarkoitettu tuotantolaitteiston osiksi ja joita ei käytetä tuotteen esittämiseen myytävänä yksikkönä;
- kukkaruukut, jotka on tarkoitettu ainoastaan kasvien myyntiä ja kuljetusta varten ja joita ei ole tarkoitettu kasvien koko elinajaksi;
- lasipullot injektiooliuksia varten;
- CD-levyjen spindle-kotelot (myytyinä CD-levyjen kanssa, ei tarkoitettu varastointikäyttöön);
- vaateripustimet (myytyinä vaatteiden kanssa);
- tulitikkulaatikot;
- steriilit estojärjestelmät (pussit, maljat ja materiaalit, joita tarvitaan tuotteen steriiliyden varmistamiseen);
- juomien (esimerkiksi kahvi, kaakao, maito) keittimissä käytettävät kapselit, jotka jäävät käytön jälkeen tyhjiksi;
- uudelleentäytettävät teräksiset kaasupullot erilaisia kaasuja varten, ei kuitenkaan palonsammuttimet.

Lisäperuste 1 mukaisia pakkauksia eivät ole esimerkiksi:

- kukkaruukut, jotka on tarkoitettu kasville koko sen elinajaksi;
- työkalulaatikot;
- teepussit;
- vahakerrokset juuston ympärillä;
- makkaran kuoret;

- vaateripustimet (myytyinä erikseen);
- kahvikeitinten kapselit, kahvin foliopussit ja suodatinpaperista valmistetut kahvipodit, jotka hävitetään yhdessä kahvituotteen kanssa;
- tulostimien kasetit;
- CD-levyjen, DVD-levyjen ja videokasettien kotelot (myytyinä yhdessä CD-levyn, DVD-levyn tai videon kanssa);
- CD-levyjen spindle-kotelot (myytyinä tyhjinä, tarkoitettuina varastointikäyttöön);
- itsestään liukenevat pesuaineiden pussit;
- hautalyhdyt (hautakenttilöiden kuoret);
- mekaaniset jauhinkivet (uudelleentäytettävässä astiassa, kuten uudelleentäytettävässä pippurimyllyssä).

Lisäperuste 2

Tuotetta, joka on suunniteltu ja tarkoitettu täytettäväksi myyntipaikalla, sekä kertakäyttöinen tuote, joka myydään ja täytetään tai on suunniteltu ja tarkoitettu täytettäväksi myyntipaikalla, pidetään pakkauksina edellyttäen, että ne täyttävät pakkauksen tehtävän.

Lisäperuste 2 mukaisia pakkauksia ovat, jos ne on suunniteltu ja tarkoitettu täytettäväksi myyntipisteessä, esimerkiksi:

- paperi- ja muovikassit;
- kertakäyttöiset lautaset ja mukit;
- talouskelmu;
- voileipäpussit;
- alumiinifolio;
- muovikelmu pesulassa pestyjä vaatteita varten.

Lisäperuste 2 mukaisia pakkauksia eivät ole esimerkiksi:

- hämmennin;
- kertakäyttöiset aterimet;
- käärepaperi (myytyinä erikseen);
- paistamiseen käytettävät paperivuoat (myytyinä tyhjinä);
- ilman leivosta myytävät vuoat.

Lisäperuste 3

Pakkauksen osan ja pakkaukseen liitetyn lisäosan katsotaan kuuluvan pakkaukseen, johon se on liitetty. Tuotteeseen suoraan ripustettu tai kiinnitetty lisäosa, joka täyttää pakkauksen tehtävän, pidetään pakkauksena, ellei kyseinen tuote ole kiinteä osa itse tuotetta ja sen kaikki elementit tarkoitettu kulutettaviksi tai poistettaviksi käytöstä yhdessä.

Lisäperuste 3 mukaisia pakkauksia ovat esimerkiksi:

– tuotteeseen suoraan kiinnitetyt tai siitä roikkuvat etiketit.

Lisäperuste 3 mukaiseen pakkaukseen kuuluvia tuotteita ovat esimerkiksi:

- ripsiväriharja, joka on osa hylsyä;
- pakkaukseen kiinnitetyt tarrat;
- niitit;
- muovisuojukset;
- annostelumitat, jotka ovat osa pesuainepakkauksen sulkijaa;
- mekaaniset jauhinkivet (kun ne sisältyvät astiaan, jota ei voida täyttää uudestaan ja joka sisältää tuotetta, kuten pippurimylly, jossa on pippuria).

Lisäperuste 3 mukaisia pakkauksia eivät ole esimerkiksi:

- radiotaajuustunnistuksen tunnistimet (RFID-tunnistimet).

PAKKAUSTEN VALMISTUSTA, KOOSTUMUSTA, UDELLEENKÄYTETTÄVYYTTÄ JA HYÖDYNNETTÄVYYTTÄ KOSKEVAT PERUSVAATIMUKSET

1) Pakkausten valmistusta ja koostumusta koskevat vaatimukset

Pakkaus on valmistettava siten, että sen koko ja paino rajoitetaan mahdollisimman pieneksi. Pakkaus on kuitenkin valmistettava siten, että varmistetaan vaadittava turvallisuuden, hygienian ja hyväksyttävyyden taso sekä pakatun tuotteen että kuluttajan kannalta.

Pakkaus on suunniteltava, valmistettava ja pidettävä kaupan siten, että sen uudelleenkäyttö, kierrätys tai muu hyödyntäminen on [jätelain 8 §:ssä tarkoitetun] etusijajärjestyksen mukaisesti mahdollista ja että pakkausjätteen tai sen käsittelyssä syntyvien jäännösten loppukäsittelystä aiheutuvat haitalliset vaikutukset ympäristöön jäävät mahdollisimman vähäisiksi.

Pakkausta valmistettaessa on huolehdittava siitä, että haitallisten aineiden ja aineiden sekä muiden vaarallisten aineiden pitoisuudet pakkausmateriaalissa ja pakkauksen osissa ovat mahdollisimman vähäiset, jotta pakkausjätteen tai sen käsittelyssä syntyvien jäännösten sijoittamisesta kaatopaikalle tai polttamisesta ei aiheudu haittaa ympäristölle.

2) Pakkausten uudelleenkäytettävyyttä koskevat vaatimukset

Pakkauksen on samanaikaisesti täytettävä seuraavat vaatimukset:

- pakkauksen fyysisten ominaisuuksien on oltava sellaiset, että se kestää useita kuljetus- ja käyttökertoja tavanomaisissa käyttöoloissa;
- käytettyä pakkausta on mahdollista käsitellä työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta koskevien vaatimusten mukaisesti; sekä
- kun pakkausta ei enää käytetä uudelleen ja siitä tulee jäte, noudatetaan pakkauksen hyödynnettävyyttä koskevia vaatimuksia.

3) Pakkauksen hyödynnettävyyttä koskevat vaatimukset

a) Kierrätykseen soveltuva pakkaus

Pakkaus on valmistettava siten, että tietty prosenttiosuus siinä käytettyjen materiaalien painosta voidaan kierrättää ja käyttää raaka-aineena markkinoille toimitettavien tuotteiden valmistuksessa 4 §:n 2 momentissa tarkoitettujen standardien mukaisesti. Tämä prosenttiosuus voi vaihdella sen materiaalityypin mukaan, josta pakkaus on valmistettu.

b) Energiakäyttöön soveltuva pakkaus

Energiakäyttöön toimitettavalla pakkausjätteellä on oltava vähimmäislämpöarvo, jotta energiakäyttö voidaan optimoida.

c) Kompostointikelpoinen pakkaus

Kompostointiin toimitettavan pakkausjätteen on oltava biohajoavaa siten, että se ei haittaa kompostoitavan jätteen erilliskeräystä, kompostointiprosessia tai -toimintaa, jossa jätettä käytetään.

d) Biohajoava pakkaus

Biohajoavan pakkausjätteen on hajottava fysikaalisesti, kemiallisesti, termisesti tai biologisesti siten, että suurin osa syntyneestä kompostista hajoo lopulta hiilidioksidiksi, biomassaksi ja vedeksi. Oxo-hajoavaa muovipakkausta ei pidetä biohajoavana. Tällaisella oxo-hajoavalla muovilla tarkoitetaan muovimateriaalia, jonka sisältämät lisäaineet hapettumisen kautta aiheuttavat muovimateriaalin pilkkoutumisen mikrorakeiseksi tai sen kemiallisen hajoamisen.

PAKKAUKSEN MERKINNÄT

Tässä liitteessä vahvistetaan pakkausmateriaalien tunnistusjärjestelmässä käytettävät numerointitavat ja lyhenteet, joilla osoitetaan käytettyjen pakkausmateriaalien tyyppi ja nimetään ne materiaalit, joihin tunnistusjärjestelmää sovelletaan.

Tunnistusjärjestelmän numerointitapa ja lyhenteet

Materiaali	Lyhenne ^(*)	Numerointi
1. Muovi		
Polyeteenitereftalaatti	PET	1
Korkeatiheyspolyeteeni	HDPE	2
Polyvinyylikloridi	PVC	3
Matalatiheyspolyeteeni	LDPE	4
Polypropeeni	PP	5
Polystyreeni	PS	6
2. Paperi, kartonki ja pahvi		
Aaltopahvi	PAP	20
Muu kartonki ja pahvi	PAP	21
Paperi	PAP	22
3. Metalli		
Teräs	FE	40
Alumiini	ALU	41
4. Puuaines		
Puu	FOR	50
Korkki	FOR	51
5. Tekstiili		
Puuvilla	TEX	60
Juutti	TEX	61
6. Lasi		
Väritön lasi	GL	70
Vihreä lasi	GL	71

Ruskea lasi	GL	72
7. Yhdistelmäateriaalit		
Paperi, kartonki ja pahvi/erinäiset metallit	(**)	80
Paperi, kartonki ja pahvi/muovi		81
Paperi, kartonki ja pahvi/alumiini		82
Paperi, kartonki ja pahvi/läkipelti		83
Paperi, kartonki ja pahvi/muovi/alumiini		84
Paperi, kartonki ja pahvi/muovi/alumiini/läkipelti		85
Muovi/alumiini		90
Muovi/läkipelti		91
Muovi/erinäiset metallit		92
Lasi/muovi		95
Lasi/alumiini		96
Lasi/läkipelti		97
Lasi/erinäiset metallit		98

(*) Käytetään ainoastaan isoja kirjaimia

(**) C sekä hallitsevaa materiaalia vastaava lyhenne (C/)